

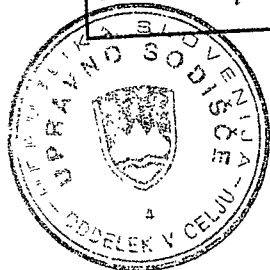
UPRAVNO SODIŠČE RS, ODDELEK V CELJU
ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRAVNO sodišče v CELJU

dne

19/3-2014

Podpis pristojne sodne osebe

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

IV U 282/2013-8

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Celju, je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki Melita Ambrož kot predsednica ter Majda Kovačič in mag. Damjan Gantar kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Valentine Rustja kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: zoper
toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec,
Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Mestne občine Celje, št. 090-1/2013 z dne 10. 9. 2013, v zvezi z odločbo tožene stranke, št. 090-207/2013/6 z dne 15. 10. 2013,

na seji 19. marca 2014,

RAZSODILO:

Tožba se zavrne.

OBRAZLOŽITEV

1. Z izpodbijano prvostopenjsko odločbo je v točki 1 izreka odločeno, da se zahteva za dostop do informacij javnega značaja prosilke (tožnice v tem sporu) zavrne. V točki 2 izreka je odločeno, da se s to odločbo nadomesti sklep Mestne občine Celje, št. 090-1/2013 z dne 28. 8. 2013. Iz izpodbijane odločbe izhaja, da je dne 31. 7. 2013 upravni organ prejel zahtevo prosilke za dostop do informacij javnega značaja, v kateri prosi za posredovanje fotokopije dokumenta - dovoljenja, št. 3504-1/2012-57 z dne 16. 4. 2012 z žigom pravnomočnosti in dokončnosti. O zahtevi je bil izdan sklep, št. 090-1/2013 z dne 28. 8. 2013, s katerim je upravni organ zahtevo prosilke zavrnil iz razloga, ker ji je bil zahtevani dokument že posredovan dne 13. 6. 2013. Prosilka v pritožbi navaja, da je sicer dokument prejela le z žigom pravnomočnosti, ne pa tudi dokončnosti. Ker je upravni organ z dokumentom, na katerem bi bil odtisnjen žig pravnomočnosti in dokončnosti ne razpolaga, je vlogo prosilke z dne 31. 7. 2013, v skladu z določbo drugega odstavka 22. člena ZDIJZ zavrnil. Ker je pritožba utemeljena, nov ugotovitveni postopek pa ni potreben, je v skladu s prvim odstavkom 242. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP) izdal novo odločbo, s katero se nadomesti izpodbijani sklep (druga točka izreka).
2. Tožena stranka s pritožbeno odločbo potrjuje odločitev organa prve stopnje in navaja določbe prvega odstavka 4. člena ZDIJZ, ki določa, kako je informacija javnega značaja opredeljena. Zavezanci po ZDIJZ so dolžni omogočiti dostop le do že obstoječih informacij in niso dolžni ustvariti novega dokumenta ali pridobiti oziroma vzpostaviti dokumenta, ki ga v času zahteve nimajo. Prav tako niso dolžni zbirati informacij, opravljati raziskav, ali analizirati podatkov, da bi zadostili zahtevi prosilca. Organ z dokumentom, na katerem bi bil žig dokončnosti in izvršljivosti ne razpolaga. To vprašanje dokončnosti, pravnomočnosti ter izvršljivosti urejajo določbe ZUP ter določbe Pravilnika o potrjevanju dokončnosti in pravnomočnosti upravnih aktov. Ker prosilka ni bila stranka v postopku izdaje predmetnega dovoljenja, tudi ni upravičena zahtevati potrdila o dokončnosti in pravnomočnosti dovoljenja (bodisi v obliki samostojne listine, ali v obliki stampiljke). Prav tako organ ni dolžan ustvarjati novih dokumentov samo zato, da bi ugodil zahtevi prosilca. ZDIJZ prosilcem zagotavlja le dostop do že obstoječih dokumentov, s katerimi organ razpolaga.
3. Tožnica v tožbi smiselno uveljavlja tožbene razloge nepravilne ugotovitve dejanskega stanja in nepravilno uporabo materialnega prava. Navaja, da je iz členov 224. in 225. ZUP razvidno, da v zvezi z upravno odločbo ni pomembna samo njena izdaja, ampak tudi datumi dokončnosti, pravnomočnosti in izvršljivosti. Pravico ima, da izve, katerega dne je postalo dovoljenje, št. 3504-1/2012-57 z dne 16. 4. 2012 dokončno, pravnomočno in izvršljivo. Zahtevala je le

fotokopijo dokumenta - dovoljenja, št. 3504-1/2012-57 z dne 16. 4. 2012 z žigom dokončnosti, pravnomočnosti ter izvršljivosti in ne izdajo novega dokumenta v obliki potrdila kot samostojne listine. Posredovan ji je bil dokument z žigom in datumom pravnomočnosti, kar pa ni dovolj. Glede navedbe, da ni bila stranka v postopku izdaje dovoljenja, se sklicuje na 224., 225. in 180. člen ZUP ter 2. člen Pravilnika o potrjevanju dokončnosti in pravnomočnosti upravnih aktov (dalje Pravilnik), iz katerih ni razvidna takšna razlaga, da se kot stranka šteje samo tista oseba, ki je bila stranka v postopku izdaje dovoljenja oziroma upravne odločbe. Tožnica zatrjuje, da je stranka v postopku dostopa informacij javnega značaja. Predlaga, da se izpodbijana odločba prve stopnje odpravi in odloči, da se ji posredujejo zahtevane informacije javnega značaja, to je dovoljenje za uporabo dela javne prometne površine, št. 3504-1/2012-57 z dne 16. 4. 2012 z žigom oziroma datumom pravnomočnosti in dokončnosti.

4. Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri dejanskih in pravnih razlogih navedenih v izpodbijani odločbi in navaja, da v postopku ZDIJZ ni pomembno, kdo je konkretni prosilec in za kakšen namen zahtevane informacije potrebuje. Dostop do informacij javnega značaja je omogočen vsakomur, če organ z zahtevanimi informacijami razpolaga. V tem primeru pa tožena stranka z dokumentom, ki ga je zahtevala tožeča stranka ne razpolaga. V nadaljevanju še podrobno odgovarja na posamezne tožbene navedbe ter predlaga, da sodišče tožbo zavrne.
5. Tožba ni utemeljena.
6. V obravnavanem primeru je sporno, ali je bil upravni organ prve stopnje dolžan na podlagi ZDIJZ, prosilki oziroma tožnici v tem sporu, posredovati fotokopijo dokumenta - dovoljenja, št. 3504-1/2012-57 z dne 16. 4. 2012, z žigom pravnomočnosti in dokončnosti. ZDIJZ določa v prvem odstavku 4. člena, da je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom ali pridobil od drugih oseb. Kot je že navedla tožena stranka v pritožbeni odločbi, je informacija javnega značaja opredeljena s tremi osnovnimi kriteriji: da gre za informacijo, ki izvira iz delovnega področja organa (informacija je povezana z delom organa in jo je le ta pridobil v okviru svojih javno pravnih pristojnosti), da organ z njo razpolaga, da se informacija nahaja v materializirani obliki.
7. Iz listin upravnega spisa je razvidno, da je bil tožnici že poslan sporni dokument (dovoljenje št. 3504-1/2012-57 z dne 16. 4. 2012) z žigom pravnomočnosti. Ker pa je tožnica še nadalje vztrajala, da ji mora biti kot informacija javnega značaja posredovan ta dokument tudi z navedbo datuma dokončnosti (ta je enaka

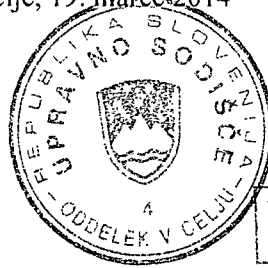
izvršljivosti), je organ prve stopnje najprej izdal sklep o zavrženju tožnične zahteve, št. 090-1/2013 z dne 28. 8. 2013, katerega je nadomestil z izpodbijano odločbo (2. točka izreka). Po presoji sodišča je upravni organ prve stopnje, pravilno zavrnil tožnično zahtevo. Bistveno v zadevi je namreč zakonsko določilo prvega odstavka 4. člena ZDIJZ, da je izpolnjen za podajo takšne informacije tudi eden izmed treh, v točki 6 sodbe navedenih osnovnih kriterijev (ti morajo biti podani kumulativno), da upravni organ s takšno informacijo razpolaga. Ker upravni organ prve stopnje, spisovno izkazano s takšno informacijo o dokončnosti oziroma izvršljivosti spornega dokumenta ne razpolaga, tudi ni imel zakonske podlage, da bi dokument naknadno „opremil“ s takšnim podatkom.

8. Pravilna je nadaljnja razlaga tožene stranke, da vprašanje (ne)opremljenosti spornega dovoljenja z žigom dokončnosti, pravnomočnosti ter izvršljivosti, urejajo določbe ZUP ter določbe zgoraj navedenega Pravilnika, ki potrjevanje upravnega akta vežejo na zahtevo stranke oziroma zahtevo organa. Prvi odstavek 2. člena Pravilnika namreč določa, da se potrdilo o pravnomočnosti in dokončnosti upravnega akta izda na zahtevo stranke ali organa. Prvi odstavek 3. člena Pravilnika pa določa, da se potrdilo izda v obliki samostojne listine ali v obliki štampljke. Ker tožnica ni bila stranka v postopku izdaje upravnega dovoljenja, tudi ni upravičena zahtevati potrdila o dokončnosti (izvršljivosti) dovoljenja, tako v obliki samostojne listine kot tudi ne v obliki štampljke (prvi odstavek 5. člena Pravilnika). Sodišče glede na navedene določbe Pravilnika tako zavrača tožbeni ugovor, da odločitev upravnega organa ni bila pravilna, ker v postopku po ZDIJZ ni pomembno, kdo je prosilec, in da ni zahtevala izdaje novega dokumenta v obliki potrdila kot samostojne listine. Pravilnik namreč daje „pravico“ do uradnega zapisa dokončnosti upravnega akta v obliki štampljke samo strankam izdanega upravnega dovoljenja. Tožnica, ki je stranka po ZDIJZ, ni pa bila stranka v postopku izdaje dovoljenja, lahko glede na navedene predpisne določbe, zahteva zgolj informacijo javnega značaja (dokument) s katerim upravni organ razpolaga.
9. Sodišče je na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (dalje ZUS-1), tožbo zavrnilo kot neutemeljeno, ker je ugotovilo, da je bil postopek pred izdajo izpodbijane odločbe pravilen in je izpodbijani upravni akt na zakonu utemeljen.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Celje, 19. marec 2014

Predsednica senata:

Melita Ambrož, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe